

AGRICULTURAL COMMODITY 2020 : อีโอซีวิเคราะห์ อุตสาหกรรมยางพาราไทยปี 2020 รับแรงกดดันจากราคาตลาดโลกที่ทรงตัวต่ำ และปัญหาเชิงโครงสร้างของไทย

13 มกราคม 2020

- อีโอซีคาดว่าปี 2020 ราคายางพาราในตลาดโลกน่าจะยังทรงตัวอยู่ในระดับต่ำที่ 1.6-1.8 ดอลลาร์สหรัฐ/กิโลกรัม โดยผลผลิตยางพาราโลก และการใช้ยางพาราโลก มีแนวโน้มขยายตัวในอัตราเท่ากันที่ 2% จากปี 2019 ทั้งนี้ประเทศผู้ผลิตหลัก ทั้งไทย อินเดีย จีน และ CLMV มีผลผลิตเพิ่มขึ้น ยกเว้นมาเลเซีย และอินโดนีเซีย ที่ผลผลิตลดลงจากการระบาดของโรคใบร่วง สำหรับการใช้อยางพาราในอุตสาหกรรมหลักอย่างยางล้อมีแนวโน้มทรงตัว ขณะที่การใช้ยางพาราในอุตสาหกรรมอื่น ๆ มีแนวโน้มขยายตัวได้ดี

- ราคายางพาราในประเทศจะยังทรงตัวอยู่ในระดับต่ำใกล้เคียงกับปี 2019 โดยนอกจากผลกระทบจากราคาโลกที่ยังทรงตัวอยู่ในระดับต่ำแล้ว ยังได้รับแรงกดดันจากผลผลิตในประเทศที่ทรงตัวอยู่ในระดับสูงอีกด้วย นอกจากนี้ ความต้องการยางพาราจากจีนที่ชะลอลง อีกทั้งค่าเงินบาทที่มีแนวโน้มแข็งค่า ซึ่งส่งผลให้ไทยสูญเสียความสามารถในการแข่งขันด้านราคาส่งออก ส่งผลให้อีโอซีคาดว่าปริมาณการส่งออกยางพาราไทยในปี 2020 จะอยู่ที่ 3.1 ล้านตัน หดตัวต่อเนื่องเป็นปีที่ 3

- อีโอซีมองว่า อุตสาหกรรมยางพาราไทยยังต้องแก้ปัญหาเชิงโครงสร้าง ไม่ว่าจะเป็นการลดอุปทาน การเพิ่มการใช้ภายในประเทศ การขยายตลาดส่งออกใหม่ ๆ รวมไปถึงการแปรรูปไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งต้องอาศัยการบูรณาการ ตั้งแต่การวางแผนการผลิต การแปรรูป การวิจัยและพัฒนา และการตลาด จากทุกภาคส่วนในห่วงโซ่อุปทานอุตสาหกรรมยางพารา

คาดปี 2020 ราคายางพาราในตลาดโลกน่าจะยังทรงตัวอยู่ในระดับต่ำที่ 1.6-1.8 ดอลลาร์สหรัฐ/กิโลกรัม โดยผลผลิตยางพาราโลก และการใช้ยางพาราโลก มีแนวโน้มขยายตัวในอัตราเท่ากับที่ 2% จากปี 2019

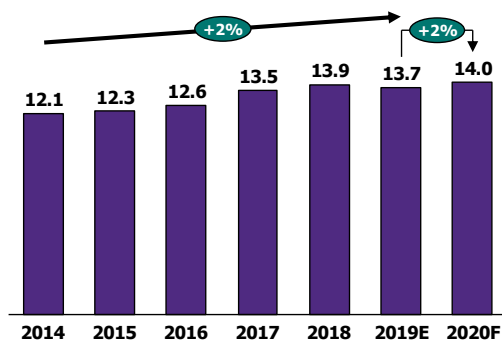
International Rubber Study Group คาดว่า ผลผลิตยางพาราโลกในปี 2020 น่าจะแตะระดับ 14.0 ล้านตัน ขยายตัว 2% จากปี 2019 นับว่ายังทรงตัวอยู่ในระดับสูงอย่างต่อเนื่องมา 4 ปีแล้ว จากในอดีตที่ผลผลิตอยู่ที่ประมาณ 12 ล้านตัน/ปี โดยคาดว่า ในปี 2020 ประเทศผู้ผลิตรายหลักของโลก ทั้งไทย อินเดีย จีน และ CLMV จะยังคงมีผลผลิตเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากได้อัตราผลผลิต (Yield) ที่ดี ยกเว้นมาเลเซีย และอินโดนีเซีย ที่คาดว่า ผลผลิตจะลดลงจากปัญหาการระบาดของโรคใบร่วง ซึ่งส่งผลกระทบต่อการใช้ปุ๋ยเคมีของต้นยาง และส่งผลให้ผลผลิตลดลง

สำหรับการใช้ยางพาราในตลาดโลกนั้น ส่วนใหญ่คือราว 70% ใช้ในอุตสาหกรรมยางล้อ ซึ่งในจำนวนนี้ ราวครึ่งหนึ่งมาจากความต้องการใช้ในจีน โดยคาดว่าในปี 2020 การใช้ยางพาราในอุตสาหกรรมยางล้อในจีนน่าจะอยู่ที่ 4.7 ล้านตันหดตัว 2% จากปี 2019 สอดคล้องกับภาวะซบเซาของตลาดรถยนต์ในจีน อย่างไรก็ตาม ยังมีแรงหนุนจากอินเดีย ที่การใช้ยางพาราในอุตสาหกรรมยางล้อน่าจะขยายตัว 4% จากปี 2019 รวมถึงอียู และสหรัฐอเมริกา ที่การใช้ยางพาราในอุตสาหกรรมยางล้อน่าจะขยายตัวในอัตราเท่ากับที่ 3% จากปี 2019 ซึ่งจะช่วยพยุงให้ภาพรวมการใช้ยางพาราในอุตสาหกรรมยางล้อทั่วโลกในปี 2020 ยังทรงตัวอยู่ที่ 9.9 ล้านตัน ใกล้เคียงกับปี 2019

ในส่วนของการใช้ยางพาราในอุตสาหกรรมอื่น ๆ เช่น การแพทย์ ก่อสร้าง เป็นต้น ซึ่งคิดเป็นอีกประมาณ 30% ของการใช้ยางพาราทั่วโลกนั้น คาดว่าในปี 2020 จะมีการใช้ยางพาราประมาณ 4.1 ล้านตัน ขยายตัว 6% จากปี 2019 โดยมีแรงหนุนจากการอุปโภคในประเทศที่มีฐานประชากรขนาดใหญ่ อย่างอินเดีย และจีน รวมถึงการใช้ยางพาราเป็นวัตถุดิบเพื่อแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ยางในประเทศที่เป็นฐานการผลิตที่สำคัญ อย่างมาเลเซีย และไทย ซึ่งแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ยาง ทั้งเพื่อใช้ในประเทศและส่งออก

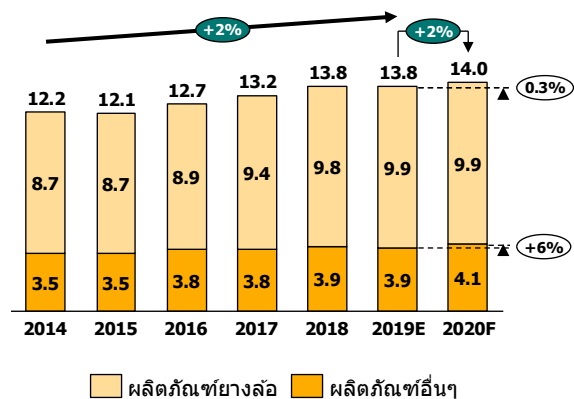
รูปที่ 1 : ปริมาณผลผลิตยางพาราโลก

หน่วย : ล้านตัน

รูปที่ 2 : ปริมาณการใช้ยางพาราทั่วโลก

หน่วย : ล้านตัน

ที่มา : การวิเคราะห์โดย EIC จากข้อมูลของ International Rubber Study Group

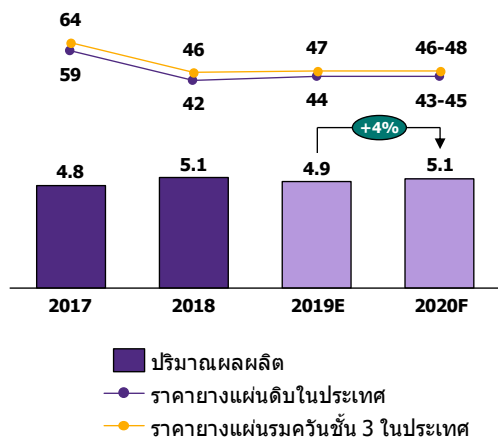
จากอัตราการขยายตัวของผลผลิตยางพาราโลก ที่อยู่ในระดับเดียวกับการใช้ยางพารา จึงส่งผลให้สต็อกยางพาราโลกจะยังทรงตัวอยู่ในระดับสูงอย่างต่อเนื่อง และกดดันราคาของยางพาราในตลาดโลก อีไอซีคาดว่า ในปี 2020 ราคาของยางพาราในตลาดโลกน่าจะยังทรงตัวอยู่ในระดับต่ำที่ 1.6-1.8 ดอลลาร์สหรัฐ/กิโลกรัม ใกล้เคียงกับปี 2019 ซึ่งราคาอยู่ที่ 1.65 ดอลลาร์สหรัฐ/กิโลกรัม สอดคล้องกับทิศทางราคาของแผ่นรมควันชั้น 3 ในตลาดซื้อขายยางพาราล่วงหน้าในสิงคโปร์ (Singapore Commodity Exchange : SICOM) ที่ยังไม่สามารถปรับตัวสูงขึ้นได้ รวมถึงมุมมองของธนาคารโลก ที่ประเมินราคาของแผ่นรมควันชั้น 3 ของมาเลเซีย ว่าน่าจะอยู่ที่ 1.7 ดอลลาร์สหรัฐ/กิโลกรัม ใกล้เคียงกับปี 2019 ซึ่งราคาอยู่ที่ 1.65 ดอลลาร์สหรัฐ/กิโลกรัม

สำหรับราคาขางพาราในประเทศ อีไอซีมองว่า จะยังทรงตัวอยู่ในระดับต่ำใกล้เคียงกับปี 2019 โดย นอกจากผลกระทบจากราคาโลกที่ยังทรงตัวอยู่ในระดับต่ำแล้ว ยังได้รับแรงกดดันจากพลผลิตในประเทศ **ที่ทรงตัวอยู่ในระดับสูงอีกด้วย** เนื่องจากกรีดยางพาราของไทยในปี 2020 มีแนวโน้มขยายตัว โดยเป็นผลมาจากการขยายพื้นที่เพาะปลูกในปี 2013 ซึ่งช่วงก่อนหน้านั้น ราคาขางแผ่นดิบ และขางแผ่นรมควันชั้น 3 สูงเกินกว่า 100 บาท/กิโลกรัม โดยปัจจุบันสามารถเปิดกรีดยางได้ และยังเป็นช่วงอายุที่ให้ Yield ดี ผลผลิตที่เพิ่มสูงขึ้นดังกล่าว จะยังคงกดดันให้ราคาขางพาราในประเทศยังทรงตัวอยู่ในระดับต่ำอย่างต่อเนื่อง

อนึ่ง แม้จะมีมาตรการช่วยเหลือจากภาครัฐ เช่น การขยายระยะเวลาโครงการส่งเสริมการใช้จ่ายของหน่วยงานภาครัฐ ไปจนถึงเดือนกันยายน 2022 จากเดิมที่โครงการจะสิ้นสุดเมื่อเดือนตุลาคม 2019 ที่ผ่านมา โดยพบว่า ในปี 2019 หน่วยงานภาครัฐต่าง ๆ ใช้น้ำยางสดรวมกัน 129,291 ตัน หรือคิดเป็น 3% ของผลผลิตขางพาราโดยรวมทั้งประเทศ และสำหรับปี 2020 ภาครัฐกำหนดเป้าหมายการใช้น้ำยางสดในหน่วยงานต่าง ๆ ลดลงมาอยู่ที่ 90,356 ตัน อีไอซีจึงมองว่า โครงการดังกล่าวน่าจะมีส่วนช่วยให้เกิดการใช้ผลผลิตได้บางส่วนเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ราคาขางพาราโลกที่จะยังทรงตัวอยู่ในระดับต่ำ และผลผลิตในประเทศที่ยังทรงตัวอยู่ในระดับสูงอย่างต่อเนื่อง ยังเป็นแรงกดดันที่สำคัญต่อราคาขางพาราในประเทศไทยในปี 2020 โดยคาดว่า ราคาขางแผ่นดิบมีแนวโน้มอยู่ที่ 43-45 บาท/กิโลกรัม และราคาขางแผ่นรมควันชั้น 3 มีแนวโน้มอยู่ที่ 46-48 บาท/กิโลกรัม ทรงตัวอยู่ในระดับต่ำใกล้เคียงกับปี 2019

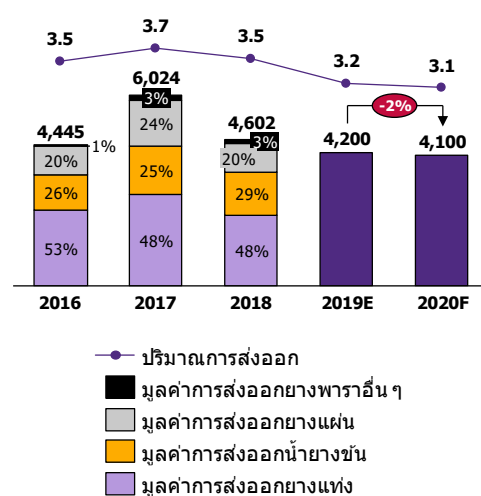
รูปที่ 3 : ปริมาณพลผลิต และราคาขางพาราไทย

หน่วย : ล้านตัน, บาท/กิโลกรัม

รูปที่ 4 : ปริมาณ และมูลค่าการส่งออกขางพาราไทย

หน่วย : ล้านตัน, ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ที่มา : การวิเคราะห์โดย EIC จากข้อมูลของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร และกระทรวงพาณิชย์

อีไอซีมองว่า การส่งออกขางพาราของไทยในปี 2020 จะหดตัวต่อเนื่องจากปี 2019 ตามความต้องการจากจีนที่ชะลอลง อีกทั้งค่าเงินบาทที่มีแนวโน้มแข็งค่าอย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่งผลให้ไทยสูญเสียความสามารถในการแข่งขันด้านราคาส่งออก การส่งออกขางพาราไทยไปจีนในช่วง 11 เดือนของปี 2019 อยู่ที่ 1.1 ล้านตัน หดตัว 19% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2018 โดยเป็นผลมาจากหลากหลายปัจจัย ไม่ว่าจะเป็นภาวะเศรษฐกิจจีนที่ชะลอลง ผลกระทบจากสงครามการค้าระหว่างสหรัฐอเมริกาและจีน รวมถึงเงินนำเข้าขางพาราจากประเทศอื่น ๆ อย่าง CLMV ทดแทนการนำเข้าจากไทย

จากการส่งออกขางพาราไทยที่ยังพึ่งพาดตลาดจีนในสัดส่วนสูงประมาณ 40% ของปริมาณการส่งออกขางพาราไทยโดยรวม ประกอบกับในปี 2020 ยังไม่มีปัจจัยบวกมาช่วยหนุนการส่งออกขางพาราไทยไปจีน ขณะที่เงินหันมานำเข้าขางพาราจากกลุ่มประเทศ CLMV มากขึ้น อีกทั้งค่าเงินบาทยังมีแนวโน้มแข็งค่าอย่างต่อเนื่อง โดยเมื่อเปรียบเทียบกับ

คู่แข่งที่ส่งออกไปยังตลาดจีน อย่างเวียดนาม ก็พบว่า ตั้งแต่ต้นปี 2017 ถึงปลายปี 2019 ค่าเงินบาทเทียบกับค่าเงินดองเวียดนามแข็งค่าขึ้นถึง 21% ส่งผลให้ไทยน่าจะยิ่งสูญเสียความสามารถในการแข่งขันด้านราคาส่งออก สถานการณ์ดังกล่าวส่งผลให้ปริมาณการส่งออกยางพาราไทยในภาพรวมน่าจะยังไม่สามารถฟื้นตัวได้ อีโอซีคาดว่า ปริมาณการส่งออกยางพาราไทยในปี 2020 จะอยู่ที่ 3.1 ล้านตัน หดตัวต่อเนื่องเป็นปีที่ 3 และในส่วนของมูลค่าการส่งออกยางพาราไทยในปี 2020 นั้น นอกจากจะได้รับผลกระทบจากราคาส่งออกที่ยังมีแนวโน้มทรงตัวอยู่ในระดับต่ำสอดคล้องกับราคายางพาราโลกแล้ว ยังได้รับผลกระทบจากค่าเงินบาทที่มีแนวโน้มแข็งค่าอย่างต่อเนื่องเหมือนในระหะหลายปีที่ผ่านมา

อย่างไรก็ดี การส่งออกยางพาราไทยยังได้รับอานิสงส์จากสงครามการค้าระหว่างสหรัฐอเมริกาและจีน โดยการที่สหรัฐอเมริกาปรับขึ้นอัตราภาษีนำเข้ายางล้อจากจีน นับเป็นการเพิ่มโอกาสในการส่งออกยางล้อของไทยในตลาดสหรัฐอเมริกา ซึ่งพบว่า ในระยะที่ผ่านมา สหรัฐอเมริกานำเข้ายางล้อจากไทยมากขึ้น เพื่อชดเชยการนำเข้าจากจีนบางส่วน ส่งผลให้ปริมาณการส่งออกยางล้อไทยไปสหรัฐอเมริกาในช่วง 11 เดือนของปี 2019 ขยายตัวสูงถึง 11% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2018 โดยคาดว่า ผู้ส่งออกยางล้อไทยไปสหรัฐอเมริกาน่าจะได้รับอานิสงส์นี้ต่อเนื่องในปี 2020 เนื่องจากสงครามการค้าระหว่างสหรัฐอเมริกาและจีนน่าจะยังคงยืดเยื้อต่อไป

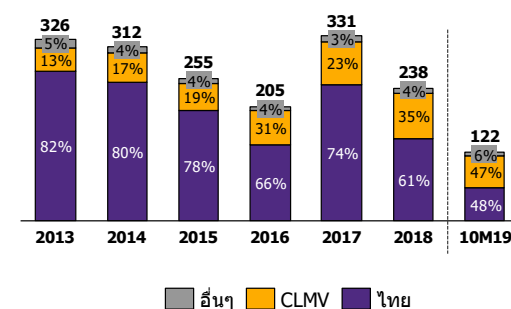
ขณะเดียวกันจีนยังมีสัดส่วนการนำเข้ายางพาราจากกลุ่มประเทศ CLMV เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งนับเป็นความท้าทายในการส่งออกยางพาราไทยในระยะต่อไป

ทั้งนี้ นักลงทุนจีนได้เข้าไปลงทุนขยายพื้นที่เพาะปลูกยางพาราในกลุ่มประเทศ CLMV ตั้งแต่ปี 2006 เพื่อรองรับความต้องการใช้ยางพาราที่เพิ่มสูงขึ้นในจีน เนื่องจากต้นทุนการเพาะปลูกในกลุ่มประเทศดังกล่าวอยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้นทุนค่าแรง อีกทั้งจีนยังต้องการกระจายการพึ่งพาแหล่งวัตถุดิบไปในหลากหลายประเทศ นอกเหนือจากไทย โดยการขยายพื้นที่เพาะปลูกยางพาราในกลุ่มประเทศ CLMV ส่งผลให้จีนค่อย ๆ มีสัดส่วนการนำเข้ายางแผ่นรมควันจากไทยลดลง จากในปี 2013 ที่นำเข้า 82% ของปริมาณการนำเข้าโดยรวม ลดลงมาอยู่ที่ 48% ในปี 2019 สวนทางกับการนำเข้ายางแผ่นรมควันจากกลุ่มประเทศ CLMV ที่เพิ่มสูงขึ้น จาก 13% ในปี 2013 มาอยู่ที่ 47% ในปี 2019

ยิ่งไปกว่านั้น ยังต้องจับตาแนวโน้มการลงทุนในอุตสาหกรรมยางพาราของนักลงทุนจีนในกลุ่มประเทศ CLMV อย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่การขยายพื้นที่เพาะปลูก ไปจนถึงการเข้าซื้อและก่อตั้งโรงงานแปรรูปยางพาราในกลุ่มประเทศดังกล่าว ซึ่งสะท้อนถึงกลยุทธ์ของจีนที่ต้องการจะควบคุมธุรกิจยางพาราตลอดห่วงโซ่อุปทานตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ กอปรกับความสามารถในการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ปลายน้ำ อาจส่งผลให้จีนก้าวขึ้นมาเป็นผู้ผลิตและผู้ส่งออกยางพาราและผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของโลกในอนาคตอันใกล้ โดยใช้กลุ่มประเทศ CLMV เป็นฐานการผลิตได้ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนของอุตสาหกรรมยางพาราไทยในอนาคตอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

รูปที่ 5 : ปริมาณการนำเข้ายางแผ่นรมควันของจีน

หน่วย : พันตัน

ที่มา : การวิเคราะห์โดย EIC จากข้อมูลของ Trade Map

แม้ในช่วงที่ผ่านมา ภาครัฐจะดำเนินมาตรการต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา และแก้ปัญหาการขาดทุนอย่างต่อเนื่อง แต่อิโชนมองว่า อุตสาหกรรมยางพาราไทยยังต้องอาศัยการแก้ปัญหาในเชิงโครงสร้าง โดยปัจจุบันมีมาตรการภาครัฐช่วยเหลือเกษตรกรและผู้ประกอบการไทย เช่น โครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกยางพารา¹ โครงการสินเชื่อเพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียนให้กับผู้ประกอบการยางแห่งประเทศไทย² และสถาบันเกษตรกรเพื่อรวบรวมยาง³ โครงการสนับสนุนสินเชื่อให้แก่ผู้ประกอบการแปรรูปผลิตภัณฑ์ยางขึ้นปลายน้ำเพื่อขยายหรือปรับเปลี่ยนเครื่องจักรการผลิต⁴ โครงการส่งเสริมการใช้ยางของหน่วยงานภาครัฐ⁵ เป็นต้น ซึ่งช่วยเพิ่มสภาพคล่องทางการเงินให้เกษตรกร และช่วยให้เกิดการใช้ผลผลิตยางพาราในเบื้องต้น

อย่างไรก็ดี อิโชนมองว่า ความท้าทายที่อุตสาหกรรมยางพาราไทยกำลังเผชิญ ทั้งราคาในประเทศยังทรงตัวอยู่ในระดับต่ำ รวมถึงการส่งออกที่ยังพึ่งพาดตลาดจีนในสัดส่วนสูง ยังต้องอาศัยการแก้ปัญหาในเชิงโครงสร้าง ไม่ว่าจะเป็นการลดอุปทานยางพาราที่จะออกสู่ตลาด การเพิ่มการใช้ยางพาราภายในประเทศ การขยายตลาดส่งออกยางพาราใหม่ ๆ เพื่อลดการพึ่งพาดตลาดจีน รวมถึงการวิจัยและพัฒนาเพื่อแปรรูปยางพาราไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) สร้างความร่วมมือกับประเทศผู้ผลิตยางพาราอื่น ๆ ในการลดอุปทานที่จะออกสู่ตลาด เพื่อผลักดันให้ราคายางพาราปรับตัวสูงขึ้น ปัจจุบัน ภาครัฐกำหนดแผนยุทธศาสตร์ยางพาราระยะ 20 ปี (ปี 2017–2036) โดยตั้งเป้าหมายลดพื้นที่ปลูกยางพาราลงจาก 23.3 ล้านไร่ ในปี 2016 ให้เหลือ 18.4 ล้านไร่ในปี 2036 นอกจากนี้ ไทยยังมีความร่วมมือกับมาเลเซีย และอินโดนีเซีย ในฐานะประเทศสมาชิกสภาไตรภาคียางพารา (International Tripartite Rubber Council : ITRC) แต่ก็เป็นเพียงความร่วมมือดำเนินมาตรการลดการส่งออกยางพารา (Agreed Export Tonnage Scheme : AETS) ขณะที่ผลผลิตจากทั้ง 3 ประเทศรวมกันยังคงเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง จึงยังไม่สามารถผลักดันให้ราคายางพาราปรับตัวสูงขึ้นได้เท่าที่ควร ซึ่งอิโชน มองว่า ITRC จำเป็นต้องยกระดับความร่วมมือไปสู่การลดพื้นที่เพาะปลูกและผลผลิตที่จะออกสู่ตลาด อีกทั้งยังต้องสร้างความร่วมมือกับประเทศผู้ผลิตอื่น ๆ โดยเฉพาะกลุ่มประเทศ CLMV ที่ผลผลิตยางพารามีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

2) เพิ่มการใช้ยางพาราภายในประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในอุตสาหกรรมก่อสร้าง ปัจจุบัน ภาครัฐกำหนดเป้าหมายการใช้ยางพาราในหน่วยงานต่าง ๆ โดยส่วนใหญ่เป็นการนำไปใช้ทำถนน และอุปกรณ์อำนวยความสะดวกทางจราจร ซึ่งน่าจะมีส่วนช่วยสนับสนุนให้เกิดการใช้ผลผลิตยางพาราได้บางส่วน อย่างไรก็ตาม อิโชนมองว่า ควรส่งเสริมให้นายางพาราไปใช้ในอุตสาหกรรมก่อสร้างทั้งภาครัฐและภาคเอกชนอย่างหลากหลายมากขึ้น เช่น งานวิศวกรรม แผ่นยางปูพื้น ยางแนวกันกระแทก แผ่นยางรองรถไฟ ลานอเนกประสงค์ เป็นต้น ซึ่งน่าจะช่วยระบายผลผลิตยางพาราออกจากตลาดได้มาก อีกทั้งจำเป็นต้องส่งเสริมให้มีการจัดทำมาตรฐานการก่อสร้างโดยใช้ผลิตภัณฑ์กลุ่มดังกล่าว เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในการนำยางพาราไปใช้ในอุตสาหกรรมก่อสร้างต่อไป

¹ ประกันรายได้ในยาง 3 ชนิด ได้แก่ ยางแผ่นดิบคุณภาพดี ราคา 60 บาท/กิโลกรัม น้ำยางสด DRC 100% ราคา 57 บาท/กิโลกรัม และยางก้อนถ้วย DRC 50% ราคา 23 บาท/กิโลกรัม ทั้งนี้แบ่งสัดส่วนรายได้แก่เจ้าของสวน 60% และคนกรีดยาง 40% รวมถึงกำหนดผลผลิตยางที่จะประกันรายได้ไว้ที่ 240 กิโลกรัม/ไร่/ปี หรือ 20 กิโลกรัม/ไร่/เดือน โดยระยะที่ 1 กำหนดระยะเวลาประกันรายได้ไว้ที่ 6 เดือน เริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคม 2019 ถึงเดือนมีนาคม 2020

² วงเงินสินเชื่อ 20,000 ล้านบาท และขยายระยะเวลาดำเนินโครงการออกไปอีก 2 ปี คือ ตั้งแต่ มกราคม 2020 ถึง ธันวาคม 2021

³ วงเงินสินเชื่อ 10,000 ล้านบาท และขยายระยะเวลาดำเนินโครงการออกไปอีก 4 ปี คือ ตั้งแต่ 1 เมษายน 2020 ถึง 31 มีนาคม 2024

⁴ ขยายวงเงินสินเชื่อจาก 15,000 ล้านบาท เป็น 25,000 ล้านบาท ระยะเวลาดำเนินโครงการปี 2020-2026

⁵ ขยายระยะเวลาโครงการส่งเสริมการใช้ยางของหน่วยงานภาครัฐไปจนถึงเดือนกันยายน 2022 จากที่จะสิ้นสุดเมื่อเดือนตุลาคม 2019

3) ขยายตลาดส่งออกยางพาราไปยังประเทศที่มีศักยภาพใหม่ ๆ เพื่อลดการพึ่งพาดตลาดจีนเป็นหลัก

โดยนอกจากในปี 2020 ผู้ส่งออกยางล้อไทยจะได้รับอานิสงส์จากสงครามการค้าระหว่างสหรัฐอเมริกาและจีน ที่ช่วยหนุนการส่งออกยางล้อไทยไปสหรัฐอเมริกาแล้ว อีไอซีมองว่า อีกหนึ่งตลาดส่งออกที่มีศักยภาพและน่าสนใจ ได้แก่ ตุรกี ซึ่งนำเข้ายางพาราจากประเทศต่าง ๆ และระดับ 200,000 ตัน/ปี แม้ตุรกีจะยังไม่ใช่ประเทศผู้นำเข้ายางพาราที่สำคัญของโลก โดยมีสัดส่วนการนำเข้ายางพาราประมาณ 2% ของปริมาณการนำเข้ายางพาราโดยรวมของโลก แต่ก็พบว่า ตุรกีนำเข้ายางพาราเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมยานยนต์ โดยอัตราการเติบโตโดยเฉลี่ยของปริมาณการนำเข้ายางพาราของตุรกีตั้งแต่ปี 2014–2018 อยู่ที่ 7%/ปี ซึ่งเป็นการนำเข้าจากอินโดนีเซียมากที่สุด คิดเป็นสัดส่วน 47% ของปริมาณการนำเข้ายางพาราของตุรกีโดยรวม รองลงมาเป็นการนำเข้าจากไทย คิดเป็นสัดส่วน 27% ของปริมาณการนำเข้ายางพาราของตุรกีโดยรวม

ทั้งนี้การส่งออกยางพาราไทยไปตุรกีอยู่ที่ประมาณ 60,000 ตัน/ปี แม้จะถือว่าอยู่ในระดับที่ไม่สูงเมื่อเทียบกับการส่งออกไปจีนซึ่งสูงกว่า 1.5 ล้านตัน/ปี และการขยายการส่งออกยางพาราไทยไปตลาดตุรกีก็ยังไม่สามารถชดเชยการส่งออกยางพาราไทยไปจีนที่ลดลงได้ แต่ก็พบว่า การส่งออกยางพาราไทยไปตุรกีมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยอัตราการเติบโตโดยเฉลี่ยของปริมาณการส่งออกยางพาราไทยไปตุรกีตั้งแต่ปี 2014–2018 อยู่ที่ 9%/ปี การขยายตลาดส่งออกยางพาราไปยังตุรกีจึงน่าจะช่วยระบายสต็อกยางพาราในประเทศได้ส่วนหนึ่ง

ทั้งนี้ไทยอาจอาศัยจังหวะที่ผลผลิตยางพาราของอินโดนีเซียมีแนวโน้มลดลง เนื่องจากเกิดการระบาดของโรคใบร่วงเร่งส่งออกยางพาราไปตุรกี ควบคู่ไปกับการเร่งส่งออกผลิตภัณฑ์ยางพาราปลายน้ำอื่น ๆ เพื่อขยายตลาดผลิตภัณฑ์ยางพาราไทยในตุรกีต่อไป และสำหรับในระยะต่อไป ผู้ส่งออกยางพาราไทยน่าจะได้อานิสงส์จากการเร่งผลักดันให้การเจรจาจัดทำความตกลงการค้าเสรี (FTA) ไทย–ตุรกี ให้เสร็จภายในปี 2020 อีกด้วย

4) แปรรูปร่างยางพาราไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น เพื่อลดความเสี่ยงจากความผันผวนด้านราคาจากการจำหน่ายสินค้าในรูปแบบโภคภัณฑ์ทางการเกษตร (Agriculture Commodity) ทั้งนี้ปัจจุบันไทย

เป็นผู้ผลิตและส่งออกยางพาราในรูปแบบสินค้ากลางน้ำ ได้แก่ ยางแผ่น ยางแท่ง และน้ำยางข้น ขณะที่การแปรรูปไปสู่ผลิตภัณฑ์ปลายน้ำ ยังไม่มีความหลากหลายเท่าที่ควร โดยส่วนใหญ่เป็นการนำไปผลิตยางล้อ ซึ่งต้องเผชิญกับความท้าทายจากทิศทางการเกษตรโลกที่เริ่มมีแนวโน้มเติบโตอย่างชะลอตัวลง รองลงมาเป็นการนำน้ำยางข้นไปแปรรูปเป็นถุงมือยางทางการแพทย์ ซึ่งทิศทางตลาดยังมีแนวโน้มสดใสสอดคล้องกับการเติบโตอย่างต่อเนื่องของอุตสาหกรรมแพทย์

นอกจากนี้ ยังมีการนำน้ำยางข้นไปแปรรูปเป็นสินค้าอุปโภคต่าง ๆ เช่น ที่นอน หมอน เบาะรองนั่ง รองเท้า เป็นต้น เพื่อจำหน่ายในประเทศ และส่งออกไปยังตลาดจีนเป็นหลัก ทั้งนี้อีไอซีมองว่า การวิจัยและพัฒนาเพื่อยกระดับการผลิตสินค้าอุปโภคกลุ่มดังกล่าวให้ตอบโจทย์เทรนด์ของผู้บริโภค เช่น สินค้าเพื่อสุขภาพ สินค้าสำหรับผู้สูงอายุ สินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นต้น จะเป็นการแปรรูปยางพาราไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น รวมถึงสามารถขยายตลาดส่งออกใหม่ ๆ นอกเหนือจากจีน เช่น ยุโรป สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น เป็นต้น ซึ่งเป็นตลาดที่มีกำลังซื้อ และเป็นตลาดที่ผู้บริโภคให้ความสำคัญกับการจับจ่ายสินค้าที่สามารถตอบโจทย์ไลฟ์สไตล์ของตนเอง

ทั้งนี้อีไอซีมองว่า การแก้ปัญหาเชิงโครงสร้างดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นการลดอุปทานยางพาราที่จะออกสู่ตลาด การเพิ่มการใช้ยางพาราภายในประเทศ การขยายตลาดส่งออกยางพาราใหม่ ๆ เพื่อลดการพึ่งพาดตลาดจีน รวมถึงการวิจัยและพัฒนาเพื่อแปรรูปยางพาราไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น ยังต้องอาศัยการบูรณาการการทำงาน ตั้งแต่การ

วางแผนการผลิต การแปรรูป การวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม และการตลาด ซึ่งจำเป็นต้องสร้างความร่วมมือ
จากทุกภาคส่วนในห่วงโซ่อุปทานอุตสาหกรรมยางพารา ทั้งภาครัฐ ภาครัฐ ภาคเอกชน

โดย : กัญญารัตน์ กาญจนวิสุทธิ (kanyarat.kanjanavisut@scb.co.th)

นักวิเคราะห์อาวุโส

Economic Intelligence Center (EIC)

ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)

EIC Online: www.scbeic.com | Line: [@scbeic](https://www.line.me/@scbeic)

Disclaimer: The information contained in this report has been obtained from sources believed to be reliable. However, neither we nor any of our respective affiliates, employees or representatives make any representation or warranty, express or implied, as to the accuracy or completeness of any of the information contained in this report, and we and our respective affiliates, employees or representatives expressly disclaim any and all liability relating to or resulting from the use of this report or such information by the recipient or other persons in whatever manner. Any opinions presented herein represent our subjective views and our current estimates and judgments based on various assumptions that may be subject to change without notice, and may not prove to be correct. This report is for the recipient's information only. It does not represent or constitute any advice, offer, recommendation, or solicitation by us and should not be relied upon as such. We, or any of our associates, may also have an interest in the companies mentioned herein.